กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2567

นำเสนอเมื่อ : 23 เม.ย. 2567

กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2567

ด้วย ก.พ.ค ได้ออกกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2567 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เลม 141 ตอนที่ 6 ก วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 แล้ว รายละเอียดสามารถดาวน์โหลด ได้จากลิงก์ด้านลาง

กฎ ก.พ.ค.

ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๕) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ก.พ.ค. จึงออกกฎ ก.พ.ค. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ.ค. นี้เรียกว่า “กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ กฎ ก.พ.ค. นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมบทนิยาม “คำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง” ในข้อ ๓ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

““คำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง” หมายความว่า คำร้องทุกข์ที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป หรือ ก.พ.ค. แล้วแต่กรณี โดยผู้นั้นเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ที่แท้จริงตามกฎ ก.พ.ค. ฉบับนี้”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๑๒/๑ ในกรณีคำร้องทุกข์ที่ยื่นโดยผิดหลง ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ที่แท้จริงแล้วตั้งแต่วันที่ยื่นโดยผิดหลง และให้ผู้ได้รับคำร้องทุกข์ส่งคำร้องทุกข์นั้นต่อไปยังผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ที่แท้จริงโดยพลัน พร้อมมีหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ร้องทุกข์แจ้งยืนยันความประสงค์ในการร้องทุกข์ไปยังผู้มีอำนาจวินิจฉัยที่แท้จริงภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ผู้ร้องทุกข์ได้รับแจ้งเรื่อง เพื่อให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ต่อไป ทั้งนี้ ระยะเวลาการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๒๔ และข้อ ๕๕ ให้นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งยืนยันความประสงค์จากผู้ร้องทุกข์

กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่แจ้งความประสงค์ในการร้องทุกข์ต่อผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือแจ้งไม่ประสงค์จะร้องทุกข์ ให้จำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗
วรวิทย์ สุขบุญ
ประธานกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.พ.ค. ฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันปรากฏกรณีที่ผู้ร้องทุกข์บางรายมีความเข้าใจเกี่ยวกับผู้มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์คลาดเคลื่อน ทำให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ไม่มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ และเมื่อทราบว่าผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัย การยื่นคำร้องทุกข์นั้นอาจเกินระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ผู้ร้องทุกข์เสียสิทธิในการได้รับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์โดยให้ได้ใช้สิทธิอย่างถูกต้อง จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ สำหรับกรณียื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ไม่มีอำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ด้วยเหตุที่ยื่นคำร้องทุกข์โดยผิดหลง โดยให้ถือว่ามีการร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหรือต่อ ก.พ.ค. แล้ว และเนื่องจากระยะเวลาในการวินิจฉัยร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปและ ก.พ.ค. แตกต่างกัน จึงสมควรกำหนดการนับระยะเวลาเริ่มต้นในการวินิจฉัยร้องทุกข์ไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.พ.ค. นี้

ดาวน์โหลด